

DE KROON

WEEKBLAD VOOR DE
TROEPEN OP SUMATRA

No. 31

Uitgave:

Dienst voor Leger-
contacten MedanRedactie
AdministratieTroepencommando
Serdangweg
Telefoon: Mili 24.

CEASE FIRE: (Voor Sumatra ingaande in de nacht van 14 op 15 Aug.)

Radiorede Soekarno

Niet de bedoeling Nederlanders leed te berokkenen.

HET OOG GERICHT OP DE TOEKOMST

Rede van de H.V.K.

De Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon, A. H. J. Lovink heeft ter gelegenheid van de afkondiging van de orders tot het staken der vijandelijkheden op 3 Augustus te 20.30 uur Batavia's tijd zich met de volgende redevoeringen tot de Nederlandse strijdkrachten en bevolking in Indonesië gericht:

Soldaten ter zee, te land en in de lucht. Vrienden.

Zo juist zult u hebben vernomen, dat de wapens gestrekt worden.

Het is mij een voorrecht en een behoefte op dit moment in mijn hoedanigheid van Opperbevelhebber van Zee- en Landmacht enkele ogenblikken een persoonlijk woord tot u te richten.

De wapens worden gestrekt.

Aan het gewapend conflict tussen de Republiek Indonesië en Nederland is thans gelukkig een einde gekomen.

De partijen scharen zich thans om een ronde tafel, waaraan men in een kring zal spreken over de grote gebeurtenissen, die in de naaste toekomst zullen plaats vinden en zich zal laten leiden door een geest van goed vertrouwen in elkander.

Men zal daar spreken over de maatregelen, die moeten worden genomen om zo spoedig mogelijk te geraken tot de stichting van een vrije en onafhankelijke Verenigde Staten van Indonesië en een Unie tussen deze nieuwe staat en Nederland.

Vriendschap in de volste zin des woords tussen beide landen en beide volken staat op het punt te worden herboren.

Dit is mede een van de redenen, waarom ook de afgevaardigden van de gebieden buiten de Republiek, die van de aanvang af de weg der samenwerking zijn ingeslagen, uiting hebben gegeven aan hun grote reüde. Het oog moet thans gericht zijn op de toekomst.

Meer dan 3 jaren hebt gij thans de wapens gedragen. Uw taak is bovenmenselijk zwaar geweest. Uw ontberingen, lichamelijk en geestelijk zijn groter geweest dan de meesten van ons ooit zullen kunnen beseffen. Een groot aantal van u heeft geleden hebben het leven gelaten. Nog de wonden, die hun zijn toegebracht.

De H.V.K., de heer
A. H. J. Lovink

Ik weet, dat velen van U zich in deze jaren, waarin zoveel gebeurd is, meermalen hebben afgevraagd wat de toekomst zal brengen en waarom gij eigenlijk hier waart.

Ik kan mij dit begrijpen.

Mag ik U deelgenoot maken van mijn eigen gedachten en deze onder woorden brengen, want ook ik heb in deze jaren wel eens moedeloze ogenblikken gehad wanneer ik las over Uw strijd en Uw leven bij dag en bij nacht; Uw hoop en Uw vertrouwen en wanneer ik treurde over de ellende, die over dit schone land en dit volk is gekomen na zovele jaren onder het Japanse juk te hebben gestuurd.

Waarom moest dit alles gebeuren? Waarom wilden zij, die gij bestreedt, niet inzien, dat gij brengers wildet zijn van rust, recht en orde als eerste vereisten voor een opbouw van het nieuwe. Waarom streden zij niet allen met U, zijde aan zijde tegen hen, die slechts wanorde en terreur stichtten ten nadele van eigen land en volk. Inderdaad, waarom?

Niettegenstaande deze vragen, deze twijfel en deze tergende onzekerheid (Zie vervolg pag. 4).

De legercommandant:

„ELKANDER DE HAND GEREIKT!”

De legercommandant, luitenant-generaal D.C. Buurman van Vreeden heeft Woensdagavond 3 Augustus ter gelegenheid van het afkondigen van de orders tot het staken der vijandelijkheden de volgende radiorede tot de troepen gehouden:

„Officieren, Onderofficieren en militairen beneden die rang, De Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon heeft anderhalf uur geleden tot U gesproken.

Z.E. Lovink heeft U geschetst, hoe het thans door wederzijds vertrouwen van Republikeinen en Nederlanders in elkaars goede bedoelingen mogelijk is, de wapens te strekken, het vuren te staken. Niemand kan meer verheugd zijn over dit belangrijke feit dan wij, militairen. Niet alleen omdat het voor de strijdkrachten betekent het einde van een strijd, waarbij zij met inzet van hun leven betrokken waren, maar niet minder omdat het betekent een belangrijke stap naar de volledige bekroning van onze opdracht en onze roeping; het brengen van vrede, recht en veiligheid.

De Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon heeft U in zijn rede grote lof toegezwaaid voor de wijze, waarop gij Uw bovenmenselijk zware taak hebt volbracht. Ten volle sluit ik mij aan bij deze woorden van waardering. Zij zijn mij uit het hart gegrepen.

Met eerbied gedenk ik de velen, die voor onze roeping en opdracht hun leven hebben gelaten en hen, die onherstelbare verwondingen opliepen.

Ik zei zoeven dat de order „Staakt het

vuren!” ons een belangrijke stap nader brengt tot het doel.

Het zal U duidelijk zijn wat ik daarmee bedoel: door deze order wordt de situatie niet plotseling zo, dat nergens meer gewapende incidenten zullen voorkomen. Behalve strijdkrachten aan de andere zijde, die uit overtuiging de wapens hadden opgenomen, zijn er immers groepen, die slechts op roof en buit uit waren. Van deze groepen kan niet worden verwacht dat zij de order „Staakt het vuren” naar behoren zullen uitvoeren. Tegenover hen zal elke maatschappij, die zich het brengen van recht en veiligheid ten doel stelt, blijven optreden.

Wat de Republikeinse Strijdkrachten betreft, bestaat er geen „tegen” meer, doch slechts een „met”. Gelijkelijk zal op U en de TNI de taak rusten, de bevolking van dit land tegen de zojuist door mij genoemde groepen te beschermen.

Uit de bekendmaking van hedenochtend betreffende de resultaten van de Inter-Indonesische Conferentie te Djokja en Batavia, is reeds gebleken dat tussen Nederland en de Republiek Indonesia Serikat samenwerking op militair gebied nodig is. De juiste vorm, waarin dit zal geschieden, zal (met inachtnaam van het Nederlandse standpunt) worden besproken op de Ronde Tafel-Conferentie te Den Haag.

Op cooperatie moeten van nu af aan aller ogen, aller gedachten zijn gericht. Ik weet, dat ik daarbij ten volle op U kan rekenen.

Evenals in alle vorige fasen in de ontwikkeling van de situatie, zult gij in de

ze volgende phase blijk geven van een juist besef van de U opgedragen taak en van een juiste uitvoering van de door Uw commandanten gegeven bevelen.

Door de bijzondere omstandigheden hier, zoals de slechte verbindingen met de binnenlanden, kan het „Staakt het vuren” nog niet onmiddellijk worden doorgevoerd. Dit doende zouden wij de kans lopen op ernstige misverstanden.

Nader zult gij op de hoogte worden gesteld van het tijdstip (voor Sumatra: de nacht van 14 op 15 Aug. — Red. Krewang), waarop de order ingaat, het ogenblik waarop de geweren aan de voet worden gezet.

Van dat ogenblik af is het parool: „Elkander de hand gereikt”

Men heeft ons wel eens genoemd „Het vreemde leger”. Er is in de historie geen leger te noemen, dat ooit moeilijker en — ogenschijnlijk — vreemder opdracht had dan het onze. Het kwam met de wapenen in de hand en toch als vriend. Het moest daden van vriendschap verrichten in een land, welks bevolking men zich tot vriend rekende en die men wilde beschermen.

Als de opdracht volvoerd is, als de belangrijke staatkundige hervormingen in dit land zich hebben kunnen voltrekken, mede dank zij Uw werk, dat daarbij onmisbaar was, dan zult gij U die naam tot ereaam kunnen rekenen.

Wat achter ons ligt, de periode van strijd, was onvermijdelijk, wat vóór ons ligt, de coöperatie, betekent dat wij de voltooiing van ons werk naderen. In alle opzichten hebt gij recht, de voldoening te smaken, die het deel is van hem, die een uiterst moeilijke, een „vreemde” taak heeft vervuld en daarbij, door velen onbegrepen en zelfs miskend, recht door bleef gaan, loyaal aan zijn Koningin, zijn taak en zijn plicht.

Nieuws uit

NEDERLAND

Voor het eerst sinds de oorlog is een luchtvaarttentoonstelling op Ypenburg ingericht. Op 21 Juli werd deze geopend door minister Spitzzen. De Fokkerfabrieken hebben ondermeer een straalvliegtuig tentoongesteld. Verder zijn er inzendingen van de K.L.M., de Rijksluchtvaartdienst, van de Aero Holland en van Britse, Franse en Belgische firma's. Voorts zal er een tournooi gehouden worden om de Ypenburg-beker voor vliegtuigen. Deze beker werd reeds twee maal gewonnen door de Nederlandse Rijksluchtvaartschool. Twee squadrons van de RAF en een Frans eskader zullen eveneens aan deze wedstrijd deelnemen. Tijdens een toespraak in Den Haag veroordeelde veldmaarschalk Montgomery het communisme als een anti-godsdienstige beweging. Hij achtte het mogelijk, dat de strijd tussen democratie en communisme uiteindelijk tot een wezenlijke oorlog zou leiden, maar hij twijfelde er volstrekt niet aan, dat de gecombineerde strijdkrachten van de Westelijke mogendheden elke eventuele agressie zouden kunnen overwinnen, daar z.i. de gezamenlijke legers, de technische capaciteiten, de aanvoer van grondstoffen en het organisatorisch vermogen, verre superieur waren aan wat welk land of welke groep van landen ook daar tegenover zou kunnen stellen.

Op een druk bezochte receptie ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de Fokkerfabrieken, deelde prins Bernhard mee, dat het de koningin heeft behaagd de Nederlandse Vliegtuigindustrie Fokker, het praedicaat „Koninklijke” te verlenen.

Ter nagedachtenis van de met de „Franker” om het leven gekomen violist Herman van der Vegt, heeft de pianist-componist Hugo van Dalen een „poème” voor viool en piano of orkest geschreven. Hij droeg dit werk op aan de eerste concertmeester van het Residentie orkest. Het Nederlandse Libertyschip „Lekkerkerk” is op weg van Calcutta naar Rotterdam bij het eiland Perim in de Rode Zee aan de grond gelopen. In ruim 1 staat meer dan twee voet water, doch de andere ruimen zijn droog.

Kinderen die op een ondiepe plek in de Vecht nabij de spoorbrug van Weesp speelden, hebben op 26 Juli een onontploffte bom opgegraven. Gelukkig ontdekte een overwegwachter van de Nederlandse spoorwegen tijdig het gevaar. De kinderen waren plezierig bezig op „dat gekke stuk ijzer” te slaan. Achteraf bleek men hier te doen te hebben met een onontploffte Britse vliegtuigbom van 100 kilo, welke vermoedelijk in 1944 werd afgeworpen bij een aanval op een spoorbrug.

Koningin Juliana, prins Bernhard en de prinsesjes Beatrix en Irene, hebben tijdens hun bezoek aan Londen een voorstelling bijgewoond van de ijs-revue „Vogues” in het Stell theatre. Bij aankomst van de koninklijke familie bood een der vrouwelijke artisten aan de koningin een bos rozen aan.

Onder grote belangstelling - het publiek was ongeveer 100.000 man groot - hebben Nederlandse eenheden van de luchtmacht, naast Franse, Amerikaanse en Engelse deel genomen aan een vliegfeest op het vliegveld Gatwick. Het feest was georganiseerd door de „Daily Express”. De Nederlandse reserve kapitein vlieger Sondervan, de piloot van prins Bernhard, vloog een nieuw type van een militair

oefen-vliegtuig uit de Fokker-fabrieken. Ruim 90% van de Nederlandse schooljeugd lijdt op het ogenblik aan tandbederf. Dit is een van de vele gegevens uit de statistieken, die bevestigen, dat tandbederf tegenwoordig de meest verbreide volksziekte is. Dat men hieraan veel te weinig aandacht besteedt, blijkt wel uit het feit, dat 40% van de Nederlandse bevolking er zelfs niet aan denkt,

STERK VERHAAL

Sergeant Jansen had enorme voeten. Vreselijk groot. Eens hing hij sterke verhalen op over zijn belevenissen in Indonesië. „Op een dag stond ik dood alleen tegenover een regiment van de vijand”, vertelde de loze knaap, „en ik had niets dan mijn geweer. Wat zouden jullie gedaan hebben, als je in mijn schoenen had gestaan?”

„Nou”, zei een collega, „ik had me in één van je schoenen laten zakken en ik had vuur afgegeven door de vetergaten!”

„Contact”

om zijn tanden te poetsen. Men hoopt dan ook, dat de regering op korte termijn de mogelijkheid schept om op alle lagere scholen de jeugd te leren, wat de oorzaak is van tandbederf en hoe dit zoveel mogelijk kan worden voorkomen.

Burgemeester en wethouders van Den Haag hebben de regering dringend verzocht de bouw van een nieuwe buitenhaven voor Scheveningen in overweging te willen nemen. Een adviescommissie heeft in Mei jongstleden namelijk gerapporteerd, dat de thans bestaande buitenhaven „gevaarlijk en onbevredigend” was, en dat de visserij haar huidige plaats niet zou kunnen handhaven, wanneer de haven niet wordt verbeterd. Op een bijeenkomst van journalisten verklaarde de heer van Delden, het hoofd van het lijnbedrijf Indonesië van de K.L.M.: „ik geloof dat het Nederlandse volk trots kan zijn dat het mensen bezit, die de voorbereiding en de uitvoering voor de luchttroute Mauritius-Batavia op de schouders hebben genomen”.

„Deze route was nog slechts eenmaal gevlogen door een machine van de Australische luchtvaartmaatschappij „Quantas”. De K.L.M. vloog de vluchten Mauritius-Batavia vice-versa zonder één enkele storing en zonder dat een gezagvoerder, nadat hij het 5520 km lange traject had afgelegd, had verklaard dat dit traject hem te zwaar was.

In opdracht van de radar-commissie voor de nieuwe Waterweg is het Nederlandse radar proefstation in Noordwijk aan Zee thans bezig de Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas tot en met het grootste havencomplex van Rotterdam in radarbeeld te brengen. De directeur van het Nederlandse Radarproefstation J.M.F. van Dijk deelde voorts mee: „In Rotterdam zal het zo worden, dat reeds bij het beloodsen op zee per radar kan worden geassisteerd, daarna bij het binnenvaren van de pieren en tenslotte gedurende de vaart op de gehele Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas, zolang tot het schip veilig aan de kade ligt”. Op 17 Juli kwamen te Amsterdam, de traditie getrouw, de ridders M.W.O. weer bijeen. Behalve de oude ridders, waren er verschillende jongeren, die of in Indonesië tot in Nederland hun onderscheidingen hadden verdiend. De feestelijke bijeenkomst werd o.m. bijgewoond door schout bij nacht J.J.L. Willings, luitenant-kolonel Maas als vertegenwoordiger van de generale staf, generaal majoor b.d. Oudendijk, voorzitter van de vereniging „Ons Leger”.

Het boertje van Winsum is gestorven. Een groot gedeelte van zijn leven stond in dienst van de geneeskunde, want met enkele gebaren en met kruiden, wist hij tallozen van zijn patiënten te genezen. Iedere dag opnieuw kwamen zieken uit ons land en ook vaak uit het buitenland zijn raad vragen. In de vroege ochtend kwamen ze reeds per auto, of per (speciale) bus, naar zijn eenvoudige woning, en in de middaguren bezocht hij per auto die hij gekregen had van een rijke patiënt, zijn zieken in de omtrek. Voor de wetenschap was zijn methode volkomen onbegrijpelijk. En men betitelde zijn handelwijze vaak ten onrechte als bijgeloof, zwarte kunst e.d., hoewel de zieken die bij hem genezing vonden, juist vaak het vertrouwen in een arts verloren. Nu zal het stil worden in Winsum. De huis-aan-huis collecte voor munitie heeft in de eerste zes maanden van dit jaar reeds zeer veel resultaten geboekt in ons land.

In totaal werden er bij burgers weggehaald 55.886 granaten, 10.833 handgranaten 1648 bommen, 3.387 landmijnen, 14.877 andere mijnen en 26 ton geweer- en revolvermunitie. Bovendien werden uit de schuren van een aantal boeren 22 stukken geschut gehaald. In een kippenhok te Baarle stonden wat ijzeren kisten waar buskruit in bleek te zitten. Toen de kisten weggehaald werden,

vroeg de boerin, „of ze niet een kist mocht houden, nu ze wist wat er in zat, omdat de kachel er lekker mee kan worden aangemaakt”. Een boer uit een ander plaatsje, had vijf ton nevelwerkende stoffen in zijn bezit, waarmee hij zijn land wilde gaan bemesten en zijn boomgaard mee wilde bespuiten. Het mooiste verhaal was wel dat van de vrouw, die slagkoord als waslijn gebruikte.

HERPLAATSING
GEDEMOBILISEERDEN

In aansluiting op de besprekingen met Z. K. H. Prins Bernhard met het bestuur van de Stichting van de Arbeid vraagt de Raad van Bestuur in Arbeidszaken als gemeenschappelijk orgaan van de centrale werkgeverorganisaties in een oproep aan de Nederlandse werkgevers de volle steun bij de herplaatsing van gedemobiliseerde militairen.

De verwezenlijking van het recht van voorrang, dat zij hebben bij het vinden van een werkring berust bij de Nederlandse werkgevers.

Blijkens de inlichtingen aan de Raad door de militaire instanties mag worden aangenomen, dat van de 36.000 gedemobiliseerden tussen Juli van dit jaar en Februari van het volgend jaar 10 procent in de landbouwsector werk vinden, 60 procent als handarbeiders in industrie, handel en het transportbedrijf, 20 procent in administratief werk, terwijl van de rest nog niet gezegd kan worden in welke sector zij geplaatst wensen te worden.

Zeel velen kunnen zich beroepen op art. 5 lid 1 van het buitengewoon besluit arbeidsverhoudingen 1945, dat de werkgever verplicht de vroegere werknemer in zijn oude positie te herstellen. Talloze anderen kunnen hieraan geen rechten ontleen en voor hen zal een plaats moeten worden gevonden met name voor de circa 9.000 O.V.W.-ers, die terstond op de bres gesprongen zijn.

De Raad verzoekt de medewerking door de naleving van de volgende richtlijnen:

a) De werkgever neemt de vroegere werknemer terstond in dienst overeenkomstig het bestaande voorschrift.

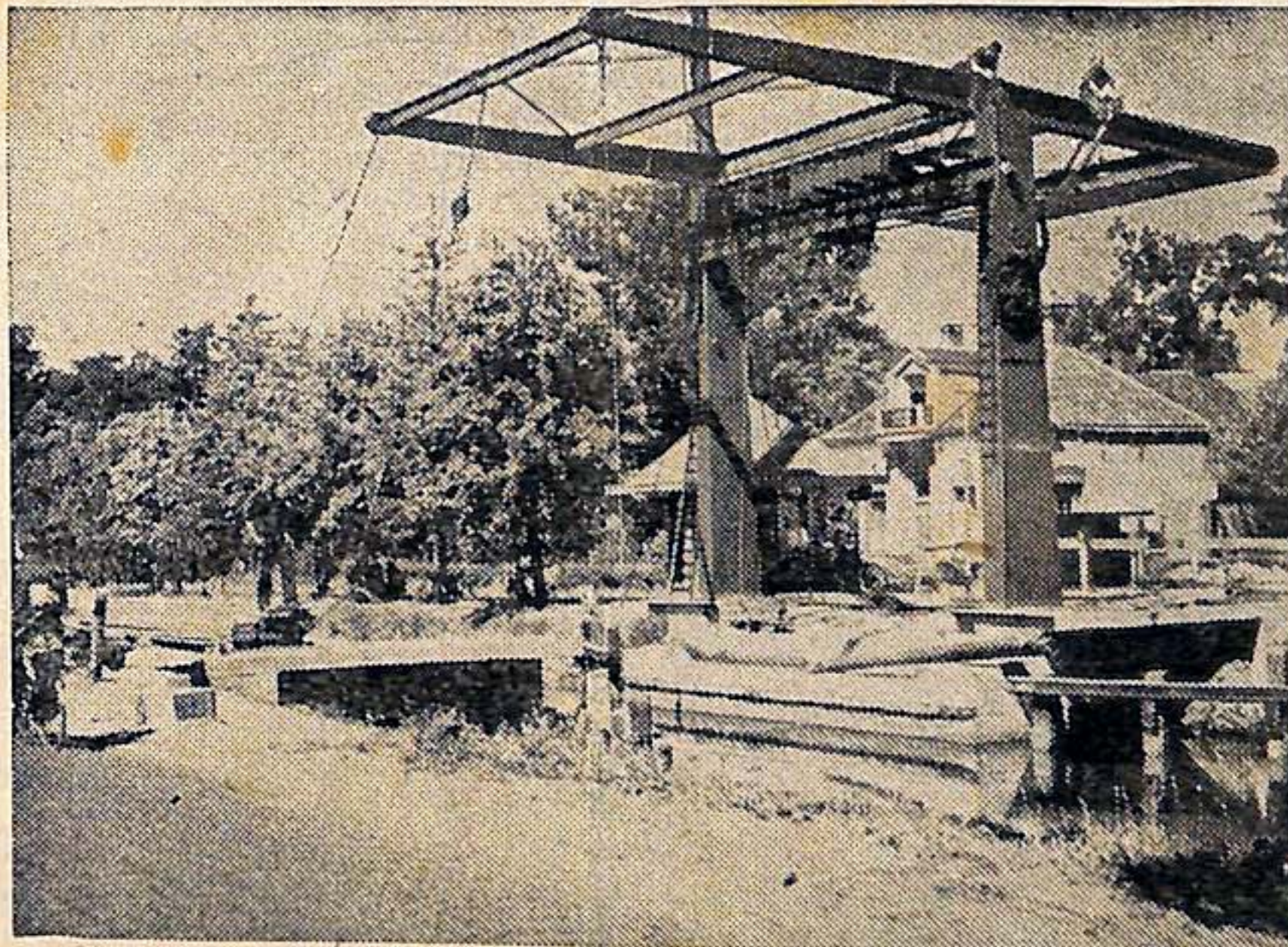
b) Men voorziet het komende jaar nooit in een vacature zonder zich te hebben vergewist bij speciale instanties dat geen teruggekeerde militairen voor de vervulling van de vacature beschikbaar zijn.

Indien een maximum leeftijd gesteld is, is het redelijk, dat deze voor de gedemobiliseerden tenminste met de in militaire dienst doorgebrachte tijd verhoogd wordt.

c) Alle werkgevers met 25 man of meer personeel plaatsen voor Februari 3 procent aan gedemobiliseerden in hun personeelsbezetting.

Voor de werkgevers met minder personeel kan geen richtlijn in percentage worden gegeven.

d) Voor de laatste categorie werkgevers geldt evenals voor de grotere werkgevers de regel, dat bij iedere aanstelling slechts tot aanneming van anderen dan gedemobiliseerden moet worden overgegaan indien vaststaat, dat het bedrijfsbelang zulks onherroepelijk eist.

Een nieuwe verkeersbrug over de Hogeveense vaart, nadert haar voltooiing. De oude vernielde brug, die voor het snelverkeer een lastig obstakel vormde, zal dus tot het verleden behoren.

REIS DOOR DE BATAKLANDEN

„Ik zou niet graag in een andere eeuw willen leven dan in deze”, zei de eerste luitenant F. Ch. W. David, M.T.O. van het IIIde Tirailleur Bataljon, ook wel Infanterie 111 genoemd, toen wij in de avond van Woensdag 20 Juli na een copieus etentje met enkele officieren van Infanterie III, zaten na te kaarten in het houten huis te Padang Sidempuan, de zetel van de plaatselijk commandant en tevens korpscommandant van Infanterie III, kapitein Sangster.

Het was de avond waarop ik, na vrijwel drie dagreizen langs de weg op de plaats van bestemming, Padang Sidempuan, vierhonderd zes-en dertig kilometer van Medan gelegen, was aangekomen. „Veronderstel, dat wij de reis Medan naar Padang Sidempuan

jongens die ter bewaking op de convooien mederijden. Daarom, petje af voor de mannen die deze trajecten maar steeds weer rijden, of zij de bestuurders der zware wagens of de beveiligers zijn.

Het zijn knapen die voor geen klein geruchtje zijn vervaard en die tegen een stootje kunnen. Zie hen maar eens rondstappen, als het convooi stopt, de pet of helm achteloos in de nek, de doorzwete veldblouse los, met roodverbrande nek en armen zijn het kerels waarmee je beter kan gaan vissen dan vechten. Ruw zijn zij misschien, en misschien schelden zij meer op de militaire dienst dan nodig is, nonchalant zijn zij misschien en misschien is hun tenue onordelijker dan strikt nodig is maar hun handwerk kennen zij en terde-

gangers, medereizen kapitein Sangster, de nieuwe korpcommandant van Infanterie III. Toen ik in de wagen van kapitein Sangster overstapte was al gauw het tijdstip aangebroken dat het convooi kon vertrekken. Medan sliep nog de slaap des rechtvaardigen; slechts een enkele militaire wagen was nu reeds op de weg. (Militairen slapen nooit, heb ik eens horen beweren). In pijlsnelle vaart stootte het kleine convooi op weg naar Siantar. In het Oosten werd het al iets lichter maar toch tekenden, even buiten Medan, de contouren van de Sultansmoskee zich nog fel af tegen de donkerlucht. Even nog vermocht het donkere landschap onze aandacht te trekken, doch toen hadden wij nog maar alleen aandacht voor het rode acnterlicht van de jeep voor ons, dat telkens, bij bochten en bruggen, in het duister verdween om plots vlak voor ons weer op te lichten. Soms werd onze aandacht fel getrokken door een zwaaiend wit licht, heel in de verte dat steeds korter bij kwam en onwillekeurig gingen wij dan even recht opzitten tot we wisten wat het was. Een enkele maal was het een politiepatrouille die op de weg patrouilleerde en alle inkomende en uitgaande verkeer aanhield om te zien of er geen contrabande aan boord was en dergelijke. Later bleken de lichten afkomstig te zijn van pasargangers, waarvan de voorste loper een fel brandende fakkel in de hand hield. In ganzenmars volgde dan achter deze lichtende gids een lange groep lieden,

militairen en voertuigen rond, in de huizen waren jongens bezig om het begin van brand te blussen, maar meener wilde eerst even fijn rondrijden op zijn buitgemaakt paardje. Toen een van zijn collega's toestemming vroeg om ook even te mogen paardrijden, gaf hij toestemming met een gebaar alsof hij een hele eer toestond. Het paardje, dodelijk verschrikt door al die drukte

Johan van Kralingen is het pseudoniem van een der oudste medewerkers van „De Klewang. Nu de boot, „van Kralingen” naar huis hoopt te gaan gaat, -zo ongeveer- weer deze richting opstroomt, is hij nog eventjes de binnenlanden ingetrokken om een paar „kleine” verslagen te maken.

REISBRIEVEN

van Johan van Kralingen

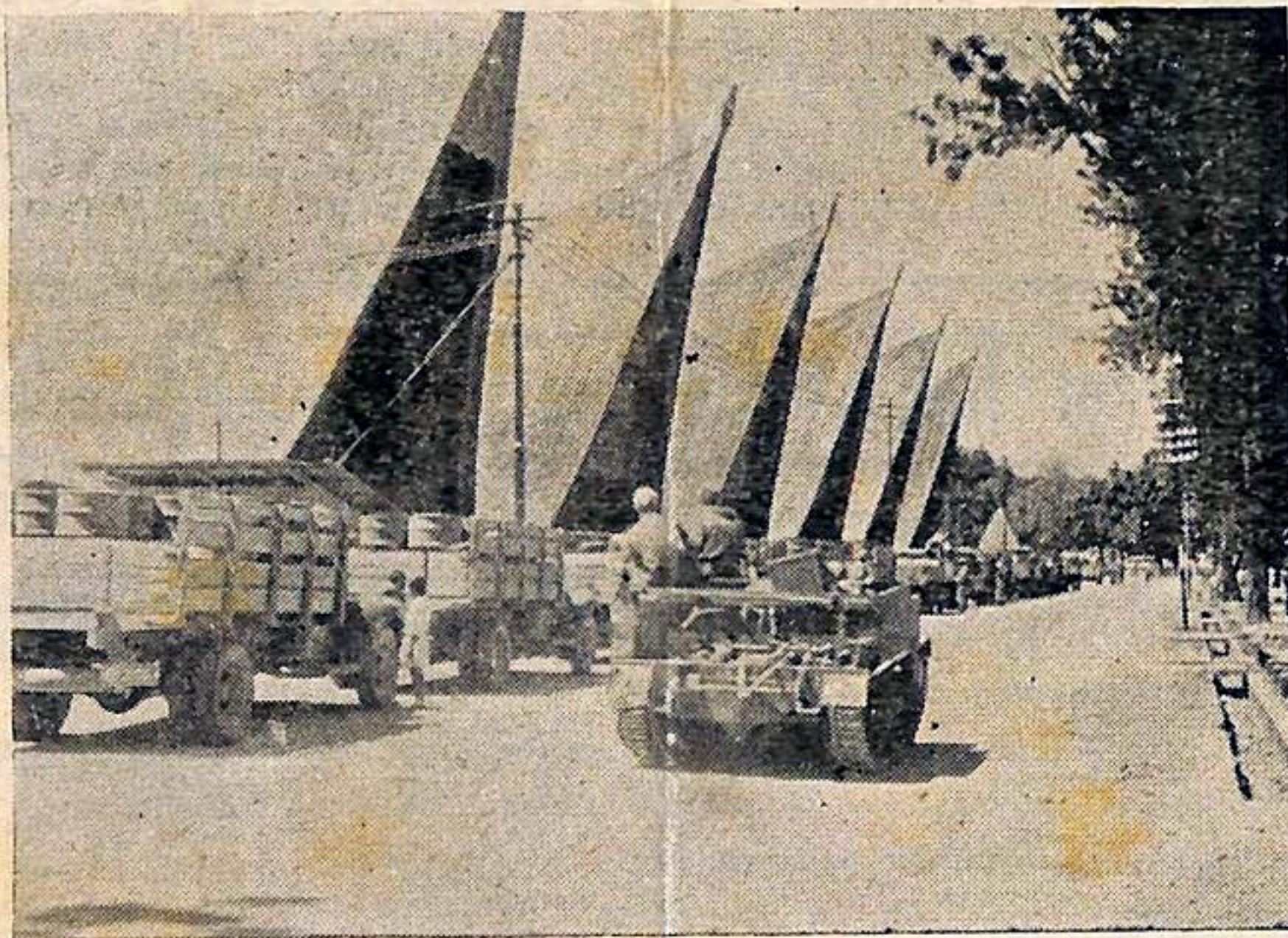
nu nog moesten doen per ossen wagen of per trekschuit. Denk je dat eens in. Nu stappen we, als we met verlof gaan, in een vliegtuig en enkele uren later zijn we in Medan, bij moeders thuis... Alles is betrekkelijk, vond de grote denker Einstein, zo ook dit, want terwijl we achter onze borrel, lui uitgestrekt in onze „gemakkelijke stoelen” voortborduurd op het thema snelheid en comfort dezer eeuw, knaagde in mijn botten nog de vermoeidheid en wist ik, zelfs in deze gemakkelijke houten stoel, nog steeds niet de houding te vinden die mijn pijnlijke lenden en beurse bips kon bevredigen.

Ik was moe, meer dan ik wilde bekennen natuurlijk, doodmoe van de reis over vierhonderd en nog wat kilometers, zelfs al hadden wij er drie dagen over gedaan en dat in deze door luitenant David zojuist bezongen eeuw van techniek, snelheid en comfort. Tja, in Europa, in ons goede oude vaderland bijvoorbeeld, waar de tractie der spoorwegen een dermate hoge trap van ontwikkeling heeft verkregen dat het verslinden van enkele honderden kilometers zelfs voor de meest verwenre reiziger een genoegen is, ja daar zou men wellicht de schouders ophalen voor een tripje over een vierhonderd kilometer. In een Constellation, heerlijk uitgestrekt in een fauteuil waar, op het geknip van uw vingers, een steward of stewardes naast u verschijnt om u op uw wenken te bedienen, in een internationale lijn, waar ge, al genietend van het landschap, in een zachtverende Pullman uw ontbijt krijgt geserveerd. In de nieuwste producten van de Amerikaanse of Engelse automobielfabrieken of uitgestrekt in een luxe mailboot, is vier-vijfhonderd en meer kilometer een vakantie reis, een heerlijke onderbreking van de dagelijks werkzaamheden.

Maar ik geef het u, lezer, te doen om in een militair convooi de trip te maken die ik nu heb gemaakt, Medan naar Padang Sidempuan, vrijwel de langste trip die er in het territorium Noord-Sumatra is te maken. Ik geef het u te doen om deze trip of gedeelten hiervan, vrijwel tweemaal per week te maken, achter het stuur van een zwaarbeladen drie-tonner. Zeden het, de jongens van de A.A.T. Ik geef het u te doen om, staande in een ongemakkelijke houding met een zwaar wapen zoals de bren in de kom van uw arm, deze zelfde ritten te maken, al hotselend en dansend op de bodem van de wagen, terwijl uw ogen tranen van het stof en ge toch maar steeds nauwkeurig het terrein moet afspuren. Zij den het, de

ge en daar gaat het om. Ge kunt op hen rekenen en het zijn goede kameraden. Wel, dat wilde ik maar zeggen van deze vrienden die ik onderweg heb gemaakt.

Zet deze mannen in een luxe slee op een snelle betonnen autobaan in Europa, zij zouden zich achter het stuur ver velen, want zij zijn het onbehouden panorama van de convooiweg gewend, het enorme zwaardraaiende stuur van hun drie-tonner en de weg die soms geen weg is, maar eerder

In één ruk van Medan naar Padang Sidempuan. Vierhonderd zes en dertig kilometer. Maar ergens tussen Medan en Padang Sidempuan ligt Baligé. Gelukkig.....

doet denken aan de droge bedding van een rivier..... Zij zijn het rijden van deze gevaarlijke convooien gewend en daarom doen zij het feilloos.

In de vroege morgen van Maandag 18 Juli 1949 en om helemaal precies te zijn des morgens om vier uur, kwam luitenant-kolonel de Vries, sinds kort benoemd tot troepencommandant Tapanuli mij in de mess te Medan ophalen. De bedoeling was, dat ik voor de lezers van „de Klewang” eens iets over de troepen in Tapanuli zou schrijven en in het bijzonder over het IIIde Tirailleurbataljon, het enige KNIL-bataljon op Noord-Sumatra. Overste de Vries was enige tijd in Medan geweest, en zou nu wederom naar Tapanuli vertrekken teneinde zijn nieuwe taak te aanvaarden van troepencommandant in dit gewest. Voorheen was hij Bataljonscommandant geweest van Infanterie III, zoals het IIIde Tirailleurbataljon ook wel wordt genoemd. Tevens zou in het kleine convooi, bestaande uit de jeep van de Overste en enige wagens met verlof-

zwaar bepakt met allerhande producten die zij op de markt in Medan gingen verkopen of ruilen tegen producten die zij weer nodig hadden. Dikwerf komen deze mensen van heel ver en daarom beginnen zij heel vroeg op op de dag al aan hun lange mars.

Wij passeerden Tandjong Morawa, het onderneming en ziekenhuiscomplex en ik herinnerde mij toen het Tandjong Morawa zoals ik het tijdens de eerste politionele actie voor het eerst zag. Infanterie IV was langs deze weg opgerukt en 1-1 R.I. kwam toen van rechts. Daar had toen die kolonel van de T.N.I. gelegen wiens dijbeen was gebroken. Links stond toen die hoge uitkijktoren in de brand en verderop brandden die eerste huizen. Halsoverboel hadden de poloppers deze plaats verlaten en zelfs de vernietigingsploeg had geen kans meer gezien om de boel grondig te vernielen. Ik herinnerde me nog die man van 1-1 R.I. die trots op een Batakpaardje hier rondreed, enkele minuten nadat wij Tandjong Morawa waren binnengekomen. Overal zwierven nog

om zich heen, draaide en steigerde onder zijn tweede berijder en juist, toen de „eigenaar” zich omwende om met een koddige handbeweging de capriolen van zijn maat op het paard belachelijk te maken, sloeg het kleine venijnige paardje plots een van zijn elegante achterbenen uit en trof bliksemsnel zijn „baas” in het kruis. Deze maakte de prachtigste salto welke ik ooit op het droge heb zien maken en verdween strompelend, vloekend en kreunend in een huis, zonder naar zijn nieuwverworven bezit ooit meer om te zien.....

Om half zeven reeds waren wij in Siantar, honderd acht en twintig kilometer van Medan af. Hier zouden wij ons aansluiten bij het convooi dat de route Siantar naar Tarutung — 155 kilometer — berijdt. Matineus als wij die morgen waren, dachten wij natuurlijk dat nu het al volop daglicht was, Siantar wel zou zijn ontwaakt. Eilaas, in de A.M.V.J.-club was een djongos rustig de grote zaal aan het schoonmaken en zat er een andere djongos verveeld naar buiten te staren. Koffie was er nog niet, want de cantine zou eerst om tien uur opengaan. Buiten Siantar, op de grote weg, werd het convooi al geformeerd en de convooiccommandant was druk doende om alle voertuigen een plaatsje te geven in de lange rij wagens Enkele burgers die niet voldoende konden bewijzen dat hun aanwezigheid in Tarutung dringend was vereist of geen overtuigende redenen hadden om in dit convooi mede te rijden, werden afgewezen en konden teruggaan.

Langs de kant van de weg waren enkele A.A.T.-chauffeurs bezig om hun wagens schoon te maken. Zij behoefden vandaag niet te rijden en hadden dus tijd om hun vehikels eens op te knappen in de langs de verkeersweg stromende goot. Pielmelnaakte „katjongs” hielpen hierbij een handje en het was grappig om te zien, hoe deze lenige kereltjes helemaal rechtop onder de grote voorspatborden konden staan. Hieronder hielden zij een geduchte schoonmaak en het vuile water droop langs hun biljetjes en bruine beentjes die slechts onder de spatborden uitkwamen. Zij hadden een reuze plezier en kladderden dat het een lieve lust was.

Daar ging het snerpend fluitje van de convooileider en chauffeurs en passagiers zochten snel hun plaatsen op. Wederom een snerpend fluitje waarbij de convooileider nu een draaiende beweging met zijn vuist maakte hetgeen voor de chauffeurs betekende, DRAAIEN.....

Brullend sloegen de zware motoren aan wagen na wagen zette zich in beweging. Op naar Tarutung.....

"HET OOG GERICHT OP DE TOEKOMST"

De rede van de H.V.K.

Vervolg van pagina 1

hebt gij Uw taak van brengers van orde, rust en recht vervuld op een wijze, die boven alle lof verheven is. Miljoenen Indonesiërs hebben door Uw aanwezigheid en Uw opofferingen hun akkers in vrede kunnen bebouwen en zich des avonds ter ruste kunnen begeven zonder vrees voor de dag van morgen.

Tientallen duizenden Nederlanders konden hun arbeid met en voor de Indonesiërs weer opnemen ten bate van land en volk hier en bij U thuis.

Waarom dus deze strijd, dit leed, dit bloed en deze tranen van de laatste jaren? Was dit alles nutteloos, was Uw strijd vergeefs?

Ik kan U zeggen: neen, honderdmaal neen.

Waarom gij geen brengers van rust en orde geweest, — al zijt gij en al zijn de goede bedoelingen van ons Nederlanders niet altijd door een ieder begrepen en op waarde geschat —, dan zou thans geen vriendschap herboren kunnen worden voor het heden en voor de toekomst.

Een vriendschap met wie?

Een vriendschap van Indonesië en Indonesiërs met Nederland en Nederlanders.

Na ga ik iets zeggen waarvan ik weet, dat gij dit heel gewoon vindt en vanzelfsprekend acht en waarover gij uit bescheidenheid dus nooit spreekt.

Gij hebt elk Uwer afzonderlijk in de jaren van strijd, die achter U liggen ongetwijfeld reeds vriendschap gesloten met miljoenen Indonesiërs; met de man op de akker, met de man op de passar, met de man in de warong; met het kind op de weg en het kind spartelend in de stromende tropische regen.

Elk Uwer kan zich zeker tientallen van deze beelden voor ogen roepen gedurende Uw patrouilletochten en zelfs terwijl Uw wapens spraken.

Waarom is dit alles mogelijk geweest? Om deze eenvoudige reden, dat er nooit of te nimmer werkelijk vijandschap heeft bestaan of zal kunnen bestaan tussen Nederlanders en Indonesiërs.

Zijt gij dit niet met mij eens?

Hebt gij ooit werkelijke vijandschap gevoeld, behalve in momenten van de grootste hitte van de strijd waarin ook gij voor Uw leven vocht?

Ik ben ervan overtuigd, dat ook gij, die van overzee zijt gekomen, slechts een warm gevoel hebt voor dit volk en dit schone land en deze gevoelens in volle mate zult behouden wanneer gij zijt teruggekeerd naar eigen huis en haard.

Wie bestreedt gij dan? Gij bestreedt in de eerste plaats hen, die hoe ongaarne ook, toch niet konden geloven, dat gij in vriendschap handelde, en in de tweede plaats tegen hen, die niet wilden geloven omdat zij geen vriendschap kenden voor welke bringer dan ook van orde, rust en recht.

Wie zijn de eersten en wie zijn de tweeden?

De eersten zijn zij, die uit overtuiging tegen U streden op bevel van hun regering. Zij geloofden niet aan Uw missie en aan beloften Uwer regering. Zij geloofden alleen, dat door strijd en bloed de onafhankelijkheid kon worden verkregen, die elke Indonesiër verlangt en meenden, dat dan **vanzelf** het volk van Indonesië de hoogste goederen van orde, rust en recht deelachtig zou worden.

De tweeden zijn zij, die slechts streden

voor eigen baat, zonder enig ideaal, zonder enige roeping, zonder enige eer. Zij zaaiden slechts verderf, doch zullen thans hun eigen verderf oogsten.

Helaas maar al te vaak streden zij onder de vlag van anderen. Zij zullen dit blijven doen, zolang dit mogelijk is, doch hun dagen zijn geteld en zij zijn verre in de minderheid.

Omdat de Republiek Indonesia in Jogja en de Republiek Indonesië soldaat thans wel geloof willen hechten aan Uw taak en bereid zijn deze zware missie met U te delen in de geest van de afspraken en overeenkomsten, die tussen beide regeringen zijn gemaakt met als eerste inzet de order tot het „staakt het vuren” en als spoedig slot de onafhankelijkheid van Indonesië.

Zij geloven thans wel, dat Uw regering Haar gelofte van onafhankelijkheid gestand zal doen. Dat deze twijfeld totnogtoe aan het goede woord van een Nederlander heeft bestaan, heeft ons bedroefd en gegriefd, doch wanneer gij en ik niet zoeken naar de reden van die twijfel, doch het bestaan daarvan als een feit op zichzelf aanvaarden, dan zijn wij Nederlanders toch wel de eersten, die kunnen begrijpen, dat men voor zijn onafhankelijkheid wil strijden.

Gij zult het ongetwijfeld met mij eens zijn, dat het nationale gevoel van een Indonesiër in geen enkel opzicht onderdoet voor het Uwe en het mijne.

Ik weet, dat gij somtijds — en mij is het weleens evenzo gegaan — hebt getwijfeld of dit miljoenenland zich in onafhankelijkheid naar binnen en naar buiten zal kunnen handhaven zonder ons, doch dan is altijd bij mij aanstonds het antwoord gevolgd, dat dit

kunnen zijn in een maatschappij zoals de onze, waar andere gebruiken en gewoonten geheel andere sociale en klimatologische omstandigheden gelden. Er is geen enkele reden voor Indonesië om aan te nemen, dat deze beter zijn dan de zijne en voor ons, dat de zijne slechter zijn.

Derhalve is dit voor Indonesië geen vraagstuk en behoort dit voor ons ook niet te zijn. Immers is de drang van de Indonesiërs naar en zijn strijd voor deze zelfstandigheid en onafhankelijkheid de meest natuurlijke zaak van de wereld.

Ik hoor velen van U thans in gedachten zeggen en vragen: wat is dit republikeinse leger? is dat een leger, is dat een gedisciplineerde militaire organisatie? Heeft deze H.V.K. ook gezien en beleefd wat wij hebben ondervonden? Ik kan mij ook dit begrijpen. Mijn gedachten zijn meer bij U geweest, dan gij misschien denkt, doch mag ik U thans vragen;

Hoe zou een Republikeins leger datgene kunnen zijn wat U zich voor ogen stelt?

Ook daar heeft een soldaat gevochten op zijn manier. Een Indonesisch soldaat, veelal zonder opleiding, meestentijds her en derwaarts trekkend zonder directe bevelen, opgejaagd dag en nacht door een getraind modern leger, met moderne wapenen en geschut, die hij zeker niet overal bezat.

Kunt U zich even als soldaat indenken, wat dit betekent en gelooft gij ook niet, dat zij evenals U ook soms twijfelden en in het duister tastten waarom en waarvoor zij streden zonder einde? Zal het hen somtijds niet evenzo zijn gegaan zoals U en zoudt gij U kunnen indenken dat het voor deze Indonesische soldaat misschien nog moeilijker is geweest dan voor U, want hem werd

lozellende over zijn eigen volk en zijn eigen land brengen.

Thans zal hem worden bevolen in U geen vijand meer te zien. Voor hem is dit moeilijker dan voor U en gij kunt hem daarbij juist daarom helpen, omdat gij de Indonesiër nooit als Uw vijand hebt beschouwd.

De voorzitter van de Republikeinse Delegatie, Mr. Mohammed Rum, zeide het eergisteren zo treffend in zijn rede ter gelegenheid van de officiële vergadering van het formeel vaststellen van de documenten inzake het staken van de vijandelijkheden:

„Een van de belangrijkste tot nu toe bereikte resultaten, afgezien van de andere resultaten, die ik reeds eerder noemde, is naar mijn mening het openen van de harten, die gesloten waren, het herstel van het verloren vertrouwen. Vijandschap is vervangen door wederzijds vertrouwen en oprechte wil tot samenwerking, die de principiële grondslagen zijn voor het bereiken van welvaart, zowel voor het Nederlandse als voor het Indonesische volk”.

Hoe begrijpelijk het ook moge zijn, dat gij veelal door omstandigheden niet in staat zijt geweest terroristische strijdbenden van de Indonesische nationale strijder te onderkennen, en het kaf van het koren te scheiden, toch zou ik U willen vragen U daartoe te zetten en naar het goede te zoeken.

Het „staakt het vuren” is de eerste stap om elkander te leren kennen en begrijpen en in onderling overleg zo spoedig mogelijk orde en rust te doen terugkeren; een taak, die gij verstaat, teneinde hen, die thans aan de ronde tafel in Den Haag de voorbereidingen treffen voor een spoedige stichting van de vrije en onafhankelijke staten van Indonesië, de overtuiging te schenken, dat de vriendschap inderdaad herboren is en een ieder in rust en vrede de hand aan de ploeg kan slaan en kan bouwen tot heil van Indonesië en van Nederland en langs deze weg een Unie tussen beide landen onder een heldere hemel moge worden geboren.

Met recht kunt gij en kunnen wij allen dan zeggen, het is toch niet voor niets geweest.

Wanneer gij dus deze order tot het staakt het vuren ontvangt, kijkt dan scherp uit naar de eerste tekenen, die het aanbreken van de dageraad beloven.

Zoekt de goede en oprechte wil van Uzelf in de gedragingen van een ander. Gij zult dan met recht de vruchten plukken van Uw opofferingen en Uw roeping zal dan volbracht zijn. Ik zou mij thans nog met enkele persoonlijke woorden willen richten tot de bevolking van deze landen.

Ik dank U voor de aandacht, die U aan mijn woorden heeft willen besteden. Gaarne besluit ik met U het allerbeste voor de toekomst toe te wensen.

Nadat de H.V.K. — de vorengaande toespraak in het Nederlands tot de Land, Zee- en Luchtmachtstrijdkrachten had gehouden, richtte hij zich in het Indonesisch tot de bevolking.

Veilig Verkeer.

GEEN GEKLETS EN GEEN GEZEVER
ACHTER 'T STUUR HOORT GEEN GENEVER

WIE ZICHZELF EN ZIJN WAGEN WIL
SPAREN

MOET DE DRANK VOOR STRAKS
BEWAREN

Order tot het staken der vijandelijkheden

Ingevolge de door Dr. van Royen en Mr. Rum op 7 Mei 1949 afgelegde verklaringen en ter uitvoering van de door de voorzitter van de Veiligheidsraad op 23 Maart 1949 gegeven „ruling”, alsmede van de daarin vermelde paragrafen 1 en 2 van het praktische gedeelte der resolutie van de Veiligheidsraad van 28 Januari 1949, werden door de Nederlandse en de Republikeinse Regering op 3 Aug. j.l. gelijktijdig het bevel tot het staken der vijandelijkheden afgekondigd.

De Nederlandse tekst van dit bevel luidt:

„Met ingang van 10 en 11 Augustus te middernacht op Java en van 14 op 15 Augustus te middernacht op Sumatra, worden de vijandelijkheden tussen beide partijen gestaakt”.

„Maatregelen moeten worden genomen om het vuren te staken en een einde te maken aan alle daden van vijandschap”.

„Aan de Nederlandse troepen wordt mitsdien ten gevolge van de door de Opperbevelhebber op 1 en 5 Januari uitgegeven bevelen met ingang van bovengenoemde data bevolen alle militaire operaties te beëindigen”.

„Het beëindigen van militaire operaties in geheel Indonesië maakt het mogelijk de handhaving van rust en orde door samenwerking tussen Nederlandse en Republikeinse strijdkrachten te verzekeren. Coördinatie van patrouilles, samenwerking bij het voorkomen

van botsingen en bij het handhaven van orde en rust zullen worden bewerkstelligd tussen plaatselijke commandanten overeenkomstig richtlijnen die met behulp van de UNCI door partijen nader worden aangegeven”.

„Met ingang van heden zullen richtlijnen desbetreffende order voor het bevel tot staken van de vijandelijkheden binnen de kortst mogelijke tijd voor de wederzijdse opperbevelhebbers tot hun strijdkrachten worden gericht langs de daartoe geëigende kanalen. Daarbij zullen worden gevoegd een proclamatie, uitvoerings-bepalingen en een handleiding”.

„Een ieder zij hierbij gewaarschuwd dat elke handeling in strijd met dit bevel na bovengenoemd tijdstip begaan, zal worden gestraft overeenkomstig de geldende militaire voorschriften”.

niet een factor kan zijn, die dit nationale verlangen ook maar in de geringste mate kan terug dringen. En dan heb ik mij ook steeds afgevraagd, waarop deze twijfel gegrond is. Toch zeker niet op grond van het feit, dat een Indonesisch volk alleen gelukkig zou

wel vijandschap tegen U als Nederlander ingeprent en zijn taak was niet in eerste instantie rust en orde te doen terugkeren, want in een guerilla-oorlog profiteert slechts de vijand daarvan. Dit is het verschil tussen U en hem. Hij moest naast zijn strijd ook name-

Koninklijke Onderscheidingen uitgereikt

SOMS zijn er van die kleine en haast onbelangrijk schijnende gebeurtenissen die toch het alle-daagse van de dag opzij schuiven en doen gevoelen dat er nog erkenning van een daad bestaat.

Er treedt iemand voor het voetlicht van de publieke belangstelling. Die „iemand“ ontvangt een onderscheiding. Het is een „iemand“, die opviel en zich onderscheidde van de andere werkers. Maar zo'n „iemand“ zou die onderscheiding geheel uit zich zelf, nooit hebben verdiend; hij heeft medewerkers gehad. De wetenschapsman niet, als hij geen fundament vond dat voorgangers bouwden, de technicus niet zonder hulp van anderen die de details uitwerkten.

Zo houdt het toekennen van een onderscheiding aan iemand tevens de erkenning in van de hulp en de daden van de vele anonieme medewerkers.

BIJ Koninklijk Besluit werd aan de reserve-kapitein ir. A. A. Holler, momenteel werkzaam bij de Deli Spoorweg Mij, de hoge onderscheiding van Ridder in de orde van Oranje Nassau verleend, welke versierselen nu tijdens een korte plechtigheid op Dinsdag 28 Juni in de L.T.D. mess te Medan door de commandant van de L.T.D. kapitein J. Meinesz werd uitgereikt.

Bij deze gebeurtenis waren onder meer aanwezig; de territoriaal tevens troepencommandant generaal P. Scholten en echtgenote, de onder-commandant luitenant kolonel W.C.A. van Beek, de plaatselijk commandant luitenant-kolonel P.A.H.J. van Aarsen, de administrateur van de D.S.M. ir. H. Meijer en verscheidene andere vertegenwoordigers van leger en burgerinstellingen.

Kapitein J. Meinesz memoreerde de verdiensten van de oud-officier, die als T.T.D.O. de Leger Technische Dienst te Palembang onder moeilijke omstandigheden heeft opgezet en op een hoog peil gehouden.

Ir. H. Meijer gewaagde, als volgende spreker, van de arbeidszin van de gedecoreerde wiens werk in de D.S.M. eveneens zeer gewaardeerd wordt. De D.S.M. mag zich gelukkig prijzen zo'n persoon in het midden te hebben.

Nadat ir. Holler woorden van dank geproken had, waarbij hij zei, het jammer te vinden dat zijn oude medewerkers van de L.T.D. dit niet konden beleven daar in deze erkenning ook hun arbeid lag, opende generaal P. Scholten namens het gehele territorium, de rij genodigden, die de gedecoreerde geluk wensten.

Zilveren ere-medaille

Dinsdagmorgen 20 Juli j.l. vond te Padangsidempuan op de binnenplaats van het kampement der aldaar gelegerde troepen de uitreiking plaats van twee Ere-medaille's in Zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

Deze onderscheiding viel te beurt aan de Jav. Sgt. 2e klasse KAMILIN en de Ambonnees Sgt. 2e klasse, P a t t i r a n e, wegens vóór, tijdens en na de eerste politionele actie door hen betoonde uitnemende plichtsbetrachting, initiatief en voortvarendheid waardoor zij steeds een voorbeeld waren voor hun troep.

Te negen uur stonden op de binnenplaats van het kampement een compagnie tirailleurs in carré aangetreden. Met het openen van de ban nam de plechtigheid een aanvang en op com-

mando van de parade-commandant 1e Luitenant J. Swart, presenteerden allen het geweer waarna de luitenant-adjudant G. Hendriks met luider stemme de Koninklijke Besluiten voorlas. Hierna werd een korte toespraak gehouden door de waarnemend korpscommandant kapitein H. Sangster, die de gedecoreerden kenschetste als een voorbeeld voor de troep, waarna hij hen de onderscheiding opspelde. Met het sluiten van de ban kwam aan het officiële gedeelte van deze plechtigheid een einde waarna de genodigden in de gelegenheid werden gesteld de gedecoreerden geluk te wensen met de door hen verworven onderscheiding. Onder de genodigden waren ondermeer aanwezig de Assistent Resident, M. A. Los met echtgenote, de Bupatih Pangeran Nasution met zijn secretaris en het Hoofd van de Algemene Politie te Padangsidempuan terwijl voorts compagnies-commandanten en diensthoofden van het garnizoen tegenwoordig waren.

Na afloop bleef men nog geruimen tijd in gezellig samenzijn bijeen in de cantine, waar des avonds, mede ter ere van Idul Fitri, een groot feest werd aangericht het welk door vele prominente figuren uit de samenleving van Padangsidempuan werd bijgewoond.

Gouden ere-medaille

1 Augustus vond op het terrein van het militaire hospitaal te Medan een plechtige uitreiking plaats van de bij Koninklijk Besluit toegekende gouden ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau met de zwaarden,

aan de onderluitenant, apotheker-assistent F. H. Koumans.

Voor vrijheid en recht

In de periode van 26 Juni tot en met 2 Juli 1949 zijn de ondervolgende militairen gesneuveld:

sold. ekl.	J. Donkers	251019146
elt.	P. A. Havik	190128005
soldaat	W. J. Maas	270313204
sergeant	A. J. M. Nijland	250517235
korporaal	C. B. Wilderbeek	260425162
sergeant	M. W. v.d. Nieuwenhof	180722006
soldaat	P. Dubbelman	270210055
soldaat	J. A. de Bruyn	280111122
soldaat	K. Nieuwenhuis	280528035
soldaat	J. Wienen	271227067
soldaat	J. v. Dingenen	260703159
korporaal	D. Uittenboogaard	161107002
sld. ekl.	A. Bouwens	250911015
soldaat	A. Huygen	270429163
mlt. sld. ekl.	Sadan	18248/A
Men. korp.	H. Tular	9431
Eur. sld ekl. inf.	H. H. Varkevisser	K. 74717262
Eur. korp. inf.	E. G. Soffner	261620001
Mad. sold. tkl. inf.	Sarkawi	2494
Mad. sid. tkl. inf.	Mohrimin	38082
Men. sold. tkl. inf.	J. Kirojan	K. 54713929
Amb. sold. tkl. inf.	I. Silawanebessy	K. 6463802

Van de Veiligheidsbataljons werd over deze periode nog geen opgave ontvangen.

Over de periode van 19 tot en met 25 Juni 1949 vallen bij de Veiligheidsbataljons vermisten noch gesneuvelden te vermelden.

De vorige verlieslijsten dienen nog te worden aangevuld met de ge-

sneuvelde:

sold. ekl.	H. P. Swinkels	280528694
------------	----------------	-----------

Tijdens de plechtigheid. V.l.n.r. de luitenants J. W. Timmer, C. H. M. Roëll, I. Jonkers.

Officiëren beëdigd

Vrijdag 29 Juli had te Medan aan de Serdangweg op het terrein voor het kampement van 1-3 Regiment „Huzaren van Boreel“ de beëdiging plaats van drie officieren van dit onderdeel.

Onder de talrijke aanwezigen merkten wij o.a. op de ondercommandant van het terr. tevens troepencommando Noord-Sumatra, de luitenant-kolonel W. C. A. van Beek, die generaal Scholten vertegenwoordigde, de chef-staf van dit territorium, Majoor Gerth van Wijk, de heer G. van Gelder, lid van het kabinet van de Wali Negara en vele andere militaire en burger autoriteiten.

Alvorens tot het afnemen van de eed over te gaan, wees de afdelingscomman-

dant, de kapitein F. Th. Seegers de te beëdigende officieren op de betekenis van de eed, die vooral onder deze omstandigheden en in deze gebieden een bijzondere waarde heeft gekregen.

Daarna legden de res. tweede luitenants I. Jonkers, C.H.M. Roëll en J.W. Timmer de eed af in handen van kapitein Seegers.

Nadat de belangstellenden de nieuwbeneemde officieren geluk hadden gewenst, volgde een parade voor de Overste van Beek en de eskadronscommandant, waarna men nog geruime tijd in de officiers-mess in gezellig samenzijn bijeen bleef.

aan de onderluitenant, apotheker-assistent F. H. Koumans.

Bij de uitreiking, die door de dirigerend O.v.G. 1e klas, F.F.L. Lingen geschiedde, waren onder meer aanwezig, de generaal-majoor P. Scholten, de plaatselijk commandant, de T.H.O. en de T.V.T.O. In een carré stonden de pelotons van het personeel van het militaire hospitaal opgesteld, benevens een groep V.H.K. en V.K.-KNIL, terwijl de drumband van het garnizoen Medan voor de muzikale omlijsting zorgde.

Nadat kapitein-apotheker J. Meijer het betreffende Koninklijke Besluit had voorgelezen, spelde de luitenant-kolonel F. F. L. Lingen het Eremetaal op de borst van de gedecoreerde. In zijn toespraak die hierna volgde, wees de overste op de voor de troep tot voorbeeld strekkende gedragingen van de onderluitenant F.H. Koumans, die als kok en als verpleger voortreffelijk werk verrichtte tijdens zijn krijgsgevangen-periode. De moed van de gedecoreerde sprak eveneens wel zeer uit de daad, toen in Juni '44 het schip waarmede hij als gevangene uit Singapore vertrok, werd getorpedeerd, waarbij hij schipbreukelingen van een wisse dood wist te redden. Ook in de tijd, doorgebracht in diverse steen, waar de onderluitenant werd gedetacheerd nadat de capitulatie had plaats gehad, wist hij zich als verpleger en apotheker-assistent, zonder zich een rustperiode te gunnen, zeer te onderscheiden.

Nadat de militaire autoriteiten en de genodigden de onderluitenant met zijn onderscheiding geluk wensten, verbleven de aan de plechtigheid deelgenomen militairen en genodigden nog geruime tijd bijeen in de cantine, waar namens de leden van het personeel van het militaire hospitaal, verscheidene geschenken aan de gedecoreerde werden overhandigd.

WIE HET WEET, mag het zeggen!

Gedachten-dwar- relingen rondom de mandibak

Wij hebben er zo langzamerhand een gewoonte van gemaakt, om problemen waarvoor wij — zelfs in de kring van de Redactieleden der „Klewang! — geen oplossing, weten, aan onze lezers voor te leggen. Zo, domweg, maar te laten drukken en dan aan het slot van het episteltje, beleefd te vragen: En, mannen, wat denken jullie er nou eigenlijk van.

En, eerlijk, in de steek gelaten dat zijn we door de lezers van „De Klewang” nog nimmer. Zelfs niet als het om zeer ingewikkelde problemen ging. Laat ie fijn zijn

Maar ditmaal staan we voor een probleem, hetwtlk tot een obsessie dreigt te worden. Niemand kan er meer voor onze rommelige tafels verschijnen, zonder dat wij hem de vraag voorleggen: Waarom zingt hen in de mandikamer? Wij hebben hierop reeds vele antwoorden gehad, soms heel rakeen toch plaagt ons nog de twijfel.

Enfin, lezer, we zullen beginnen met U de antwoorden voor te zetten, welke wij van lezers ontvingen. Hier is het eerste, volgende week de andere gezichtspunten:

KANS OP TROPENKOLDER

Tja, waarom men zingt in een mandikamer?

Hier is een ingewikkeld vraagstuk aan de orde, dat zich beweegt op het terrein van de hydro-psychologie, en dat ex eo. buiten het bestek ligt van een dienstplichtig soldaat.

Edoch, ik wil deze kwestie niet zo scherp gesteld zien.

Welk ontroerender vreugd is er, dan Gods water over Gods akker te laten lopen, en alle stof van de dag en alle gortigheid mede, te kunnen wegspoelen door het antiek riekend gootje van een mandikamer!

Men weet zich één met wijlen de Sirenen of met de badende nymphen en van zelf komt de lust op tot zingen.

Maar hoe, als de mandikamer geen kamer geen kamer en zelfs geen hok is, zoals in ons onderhavige geval? Helaas het geheel is geen geheel en staat aan drie zijden open aan de blikken van de buurtbewoners en de preutsheid van de wereld; een bak met wel eens wat water vormt de accommodatie. Onwillekeurig krijgt men het sluiperde gevoel of men zonder hem staat op het podium van de Folies Bergères.

En die buurtbewoners.....honni soit sui mal y pense; immers ook Homerus' Odysseus werd door de schone Nausikaa gevonden, terwijl hij zich in zijn naaktheid had verborgen onder een hoop bladeren.

Het waterballet wordt dus in ons geval niet zo fortissimo uitgevoerd, eerder in verlegen piano-andante, aangepast aan het menselijk opzicht en de omstandigheden, U kent ze..... de dames uit de buurt.

Men zingt vermits men in gunstige stemming verkeert, men verkeert in goede stemming omdat men mandiet, men mandiet omdat men daartoe in stemming is (het wordt eentonig), en men heeft de stemming omdat men zingt. We zijn weer aan punt een van deze gevolgtrekkingen en tot de overtuiging gekomen, dat we beland zijn in een vicieuze cirkel, invariabel voor cyclische permutatie, en we lopen kans op tropenkolder.

Er zijn boze tongen, die weer roet in het eten willen gooien en beweren, dat een goed humeur geen vereiste is en

dat menig mens zingt of fluit wanneer hij haatdragend, zich ergert of verongelijkt voelt. Wie echter de treurige moed kan opbrengen dit te zeggen van de jongens in Indonesië is een revolutionair, subversief element, waarvoor men zich dient te hoeden. Er is immers niets waarover wij verolgen kunnen zijn, dat staat in de kranten. Neen, het verschijnsel van het mandi-gekwel stamt uit meer realistische en integere motieven:

Wanneer een soldaat ontdaan is van alle vuil dan blijft slechts de mens, de glorieuze mens alléén over. In zijn natuurlijke staat, wars van alle dode franje, moet het een vreugde zijn zich het meest hoogstaande schepsel ter aarde te weten.

Omspoeld door het eeuwig levende water, het element waaruit hijzelf grotelijks is opgebouwd, ontstaat bij hem een waarlijke harmonie der elementen, welke alleen reeds als oorzaak kan dienen van de goede stemming, luidkeels geuit.

Even zij nog aangestipt, dat het westzijn, weer een dag dichtter bij de demobilisatie te zijn, voor enkelen eveneens een reden tot juichen is.

J.H.
2-5-11 R.I.

ARCHIPEL-aria

20 Juli — Van de Emmahaven te Padan vertrokken a.b. van de „Thedens” naar Batavia, om vandaaruit thuis te varen: de vierde Afdeling Veldartillerie, het merendeel van de 30e Hupva en de 2e Mobiele Was- en Badeenhed. Ze werden uitgeleide gedaan door de Territoriaal commandant, kolonel J.C.C. van Erp, de Resident, en vele andere belangstellenden.

23 Juli — Ter gelegenheid van zijn afscheid werd aan Kolonel D.R.A. van Langen, de Commandant van de „T”-Brigade en echtgenote, door de staf-officiëren en korpscommandanten van de „T”-Brigade een afscheidsdiner aangeboden te Salatiga

In de ochtenduren had de Brigade-commandant afscheid genomen van de Brigade-stafwacht, waarna in de bioscoop van Salatiga een serie films werd vertoond met beelden uit Djokja en de bekende film: „Journeys end”, van het bezoek van de Amerikaanse journalisten aan Indonesië.

Zaterdagavond bood men namens het stafkwartier van de brigade een herinnering aan bestaande uit twee staande tijgers van zilver.

De Commandant van de „B”-Divisie, Generaal-Majoor J. K. Meyer, richtte hier een hartelijk woord tot de vertrekkende kolonel en diens echtgenote. Hij dankte hen voor alles wat zij voor de brigade en Centraal Midden Java hadden verricht.

Maandagochtend verlieten Kol. van Langen en zijn echtgenote per vliegtuig sekarak en kwamen te Batavia aan, waar de kolonel de functie van Chef van de Generaal Staf zal aanvaarden.

Op dezelfde dag vertrokken de 6e afdeling Veldartillerie en het 33e eskadron pantserwagens van het Regiment Huzaren van Boreel, na drie jaar dienst op Zd. Sumatra met de „Van Oudshoorn” uit Palembang naar Batavia. Namens de Terr. tvs Troepencommandant nam de chef staf, majoor F. van der Veen, afscheid van de repatriëren met een korte toespraak. Van militaire zijde bestond grote belangstelling voor dit vertrek.

29 Juli — Te Bandung werd aan de Lombang het nieuwe verlofcentrum geopend voor het VK-KNIL en het VHK. Enige dagen voordien was door

Nieuwe Amerikaanse gouverneur te Berlijn.

Meer dan 1000 mensen waren op het vliegveld Tempelhof bij Berlijn tezamen gekomen, om de nieuwe Amerikaanse militaire gouverneur McCloy te verwelkomen. De erewacht bestond uit ongeveer 300 blanke- en negersoldaten. De nieuwe gouverneur en luitenant-generaal Clarence H. Huebner inspecteren de erewacht.

Te Hooi en te Gras

In Hollywood liet onlangs een actrice haar beide benen breken en opnieuw zetten, omdat ze krom waren.

„Robe 4345” is de nieuwste schepping der Russische kledingindustrie. Een wonderjurk, die met enkele eenvoudige kunstgrepen voor zeven doeleinden geschikt kan worden gemaakt. Men kan er van maken: een ochtendjapon, huisjapon, middagjapon met of zonder mouwen, mantelpak, avondjapon en jurk voor het theater.

Gelezen in Die Taalgenoot, Johannesburg:

„Wat is dit, kelner?” vra die man in die restaurant, terwijl hij na die stukkie vleis op zij bord wijs.

Die kelner luister heeltemal geboei na die musiekuitvoering oor die radio en antwoord:

„Dit is 'n deel van die Vrolijke Weduwe, Meneer.”

Vrij Nederland.

VEILIG VERKEER

KORPORAAL KEES VAN DER STOEP REED EEN BETJA IN DE SOEP
DACHT: DAAR ZAL WEL NIKS VAN KOMMEN

RESULTAAT: DRIE WEKEN BROMMEN

ALCOHOL GEEFT REUZE LOL
KIJK MAAR, 'T ZIEKENHUIS LIGT VOL

KAREL LODEWIJK VAN DUIN REED ZIJN DRIETONNER AAN PUIN
ZELF STIERF KAREL NA EEN UUR OORZAAK: SUFFEN ACHTER 'T STUUR

EEN IEDER MOET HET STEEDS WÉER LEREN
NIET TEGEN DE RICHTING IN PARKEREN

WIE EENMAAL IN EEN WAGEN ZIT ZORGT DAT HIJ ACHTER 'T STUUR NIET PIT.

KRUISWOORDPUZZLE

Sluitingsdata: 1 September '49

Machtige prijzen zullen beschikbaar worden gesteld!

Horizontaal :

1 Dier; 5 voornaam heer; 11 dier; 16 gravin in Nederland; 18 overtrek; 20 mak; 22 aardrijkskundige aanduiding; 24 jaartelling; 26 staaf; 28 boksterm; 29 onderricht; 31 saaië; 34 loden bal; 35 bezitting; 36 telwoord; 37 slechte vrouw; 39 familielid; 41 overschot; 42 laatstleden; 45 kledingstuk; 47 lichaamsdeel; 49 en andere; 50 onstoot; 53 zeepwater; 56 ontkenning (Fr.); 57 voegwoordje; 58 geloof (afk.); 60 pers. vnvwd; 61 zwaarte; 64 gewicht; 66 alg. aardrijksk. aanduiding; 67 water (Mal.); 68 voorzetsel; 70 werktuig; 74 titel; 77 nieuwste uitvinding; 78 plaatselijke tijd (afk.) 79 werktuig; 81 oijwoord; 82 Chinees gewicht; 84 on-

derdeel van een klok; 86 vrucht; 88 titel (afk.); 90 pers. vnvwd; 91 bezitting; 92 familielid; 93 kippenloop; 94 pers. vnvwd; 95 in het jaar des Heren; 96 maanstand (afk.); 97 baan voor balspel; 100 wrok; 103 precies; 106 voetbalclub; 107 tijdrekening; 110 viervoeter; 111 berg aan de Rode Zee; 113 uitruster v. schepen 117 ivoor; 119 pers. vnvwd; 121 gravure; 124 stuk hout; 126 voorzetsel; 127 jong dier; 129 haast; 132 gebouw in Amterdam; 133 draadloze telegrafie; 135 uitstalling; 136 vis.

Verticaal :

2 Muzieknoot; 3 groet; 4 bijwoord; 6 titel; 7 invoer; 8 soort onderwijs; 9 insect; 10 Amsterdams peil; 12 voegwoord-

Welfare rantsoen

over de maand Augustus.

Hier volgt het maandelijks sinterklaas lijstje van de dienst welzijnsverzorging, welke op bon 3 voor de maand Augustus per man de volgende rantsoenen gaat uitdelen:

5 hele flessen bier,
300 stuks cigaretten,
4 doosjes lucifers,
3 stuks toiletzeep,
1 pakje shagtabak,
1 pakje sigaretten papier,
5 stuks scheermesjes,
1 stuk scheerzeep,
1 doos bruin en 1 doos zwart schoenmeer,
3 ons sweet,
2 stuks waszeep,
8 stuks chocolade..... terwijl voor de officieren en o.o. nog beschikbaar worden gesteld:

2 flessen importjenever.
Bon 3 inleveren vóór 15 Aug. 1949.

je (Latijn); 13 familienaam; 14 expeditionaire leger; 15 deel v.e. toneelstuk; 17 bekende radio omroep; 19 vis; 21 fijn; 23 bijbelse figuur; 24 lengtemaat; 25 hoofdstad in Europa; 26 havenplaats in Nederland; 27 rivier in Friesland; 28 baan voor een balspel; 30 weekdier; 32 geestdrift; 33 oplettend; 35 deel van een dorp; 40 godheid; 42 smart; 43 niet kort; 44 aanw. vnvwd; 46 bijwoord; 54 voorzetsel; 52 bijvoorbeeld (afk.); 59 cijfer; 62 boom; 633 buitenl. munt (afk.); 65 roofdier; 66 potsemaker; 69 boom; 71 plaats in N.H.; 72 soort stof; 73 aanmatiging; 74 graanwerktuig; 75 roem; 76 ontkenning; 78 met; 80 vreemde munt; 82 onmeetbaar; 85 klein kind; 84 schilder; 85 speech; 86 huisdier; 87 lichaamsdeel; 89 muzieknoot; 92 titel; 98 zangnoot; 99 dier; 101 en dergelijke; 102 voorzetsel; 103 kledingstuk; 104 bijwoord; 105 naschrift; 107 voertuig; 108 zangnoot; 109 zangstem; 110 vogel; 112 Ned. Tramwegmaatschappij (afk.); 114 lengtemaat; 115 deel van etmaal; 116 voegwoord (Fr.); 118 kleefstof; 120 wiel; 122 stad in België; 123 bijbelse figuur; 125 voorzetsel (oude sp.); 127 bergplaats; 128 zangnoot; 129 titel; 130 aardrijkskundige aanduiding; 131 gewicht; 132 deel van de mast; 133 titel.

VRAAG EN AANBOD

Op Donderdag 18 Augustus zullen voor onderstaande personen platen worden gedraaid:

Soldaat M. W. N. Daup, inf. III, van de soldaat J. P. Masille.

Harry de Bruyn van Anny.

Matroos II J. Dekker a/b H.M. Batjam, van zijn vrouw.

Mevrouw Rijken, Valentijnstraat 5, van haar zoon.

Soldaat H. J. den Ouden, 33ste AAT van zijn ouders en verloofde.

Jan. J. Drijner, Serdangweg 24, van Gerit en Gerard.

Radio Medan deelt mee :

dat de mogelijkheid tot het uitspreken van groeten naar Nederland iets ruimer is geworden. Men kan zich thans dan ook weer, onder volledige opgave van de gegevens, wenden tot Radio Medan, Serdangweg 28 te Medan.

DENKT AAN UW TOEKOMST!

Vormingscentrum Medan

In de tweede helft van December 1949 zullen wederom examens afgenomen worden, n.l.

1. Associatie- praktijkdiploma Boekhouden.
2. Handelcorrespondentie Nederlands, Frans, Engels en Duits.

Inschrijvingen worden uiterlijk 15 September 1949 ingewacht, zo mogelijk door tussenkomst van de Vormings-officier van het onderdeel bij het Vormings-centrum te Medan. Geeft u dus zo spoedig mogelijk op.

Radio-Medan brengt

In de week van 21 Augustus tot en met 27 Augustus, op de 41,5 en de 60,85 meter band.

nieuwe moed, de week tegemoet; 07.30 pianisten en rhythmische begeleiding; 12.00 de orkesten van Marek Weber, Ferdy Kauffmann en het Wiener Schrammel quartet verzorgen een licht voormiddag programma: 12.40 uit het repertoire van Lou Bandy; 20.15 „swing session”; 20.45 Dinah Shore kwartiertje; 21.15 kunt u nog grabbelen, grabbel dan mee: een programma van alles en nog wat voor iedereen.

Dinsdag 23 Augustus: 12.00 dansorkesten en mondharmonica virtuozen; 13.40 blues en parade; 20.00 boekbespreking door „Bibliophiel”; 20.15 het orkest van de week: the A. A. F. Band; 21.15 het Barisan quintet speelt in studio II; 22.00 liederen uit de lichtklassieke trommel.

Woensdag 24 Augustus: 07.00 een beetje vroeg maar toch: „cocktail d'amour”; 07.30 Allan Jones, Hildgarde en de Ink Spots verzorgen een vocaal programma; 13.00 „waltztime”; 20.00 „Sumatra Serenade”, een speciaal programma voor alle Engels sprekende luisteraars, door mr. John MacLeod; 21.15 de componist van de week: Charles Gounod (1818 — 1893).

Donderdag 25 Augustus: 13.40 selectieland: potpourriën uit optertes en films; 19.30 verzoekplatenprogramma „vraag en aanbod”; 20.00 causerie dienst voor legercontacten; 20.15 hersengymnastiek; 20.45 „hot-trompettisten” a famous program with Louis Armstrong, Wingy Manone, Cootie Williams en Hot Lips Page;

21.15 in studio II speelt het danskest „the Blue Stars”;

Vrijdag 26 Augustus: 07.30 Maurice Chevalier en Charles Trenet; 12.40 uit de werken van Rachmaninoff; 13.00 het orkest van Harry Davidson en de zang van George Formby; 13.40 en nu nog wat swingplaatjes; 19.30 melodieën uit Hawaï en Zuid-Amerika; 22.00 „melow music”. rustige dansmuziek door de orkesten van Glenn Miller, Carrol Gibbons en Paul Fenoulhet; 23.20 Sumatra's Oostkust heeft contact met Nederland.

Zaterdag 27 Augustus: 07.30 the new Orgonoians o.l.v. Jimmy Leach; 13.00 telefonische verzoekplaten programma: „vraagt u maar, 1135 staat voor u klaar”; 19.30 kakelbont; een rijk gevarieerd programma met internationale bezetting; 20.00 Ons kort verhaal; 20.15 voor de dansliefhebbers; 21.00 filmiland; 21.15 non-stop rythme.

Zondag 21 Augustus : 07.00 nieuwsbulletin; 07.10 en dan een Zondagmorgen zonder zorgen; 07.40 minder bekende zangers en zangeressen; 08.00 programma parade; 08.15 15 minuten piano-etudes; 08.30 Zondagochtend concert met werken van Dvorak, Glazunov, Rimski-Korsakov en Godeunov; 09.15 religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 kleine rust. 12.00 nieuws; 12.15 lunchmuziek; 12.45 „proza en poëzie” door Dolf Koning; 13.00 Metropole orkest van Dolf v.d. Linden; 13.40 gedeelten uit de opera „la Forza del Destino” van Verdi; 14.00 sluiting; 19.30 „zeg het met muziek”, amusementsmuziek wel te verstaan; 20.00 woord van hart tot hart; 20.15 „sombre dimanche”; 21.00 nieuws; 21.10 sportpraatje; 21.20 „ons klassiek Zondagavond concert; 22.30 sluiting.

Maandag 22 Augustus: 07.00 met

MEDAN POETERA — BONDSELFAL 4 — 0

De aanvankelijk op Zaterdag 30 Juli vastgestelde voetbalwedstrijd Medan Poetera tegen het Bondselfal, welke door de neervallende regen niet kon doorgaan, werd gespeeld op Zondag 31 Juli op het veld aan de Djalan Radja.

De Bondsploeg, die met verscheidene nieuwelingen in het veld trad, heeft een gevoelige nederlaag geleden, hetgeen gezien de prestaties van dit elftal dan ook niet te verwonderen was.

Het verband, dat in de bondsploeg over het algemeen nogal wat de wensen over heeft gelaten tijdens vorige wedstrijden, was Zondag volkomen zoek. Het „rammelde” en hoewel het individuele spel van sommige spelers goed was — speciaal in de achterhoede — zagen we een aantal spelers opgesteld, die zeer zeker niet in het Bondselfal thuis horen. De nieuw opgestelde rechtsbuiten van 5-11 R.I., die in de wedstrijd 3-15 R.I. — 5-11 R.I. van vorige maand een gunstige indruk maakte, stelde volkomen teleur. Pesch, die op de linksbinnen plaats was opgesteld, en die geen onverdienstelijk voetballer is, moet echter nog veel leren op het gebied van systeemspel. Hij was voornamelijk de oorzaak van het „gat” in de voorhoede, dat de gehele wedstrijd zichtbaar was. Zijn plaatsen liet ook het een en ander te wensen over, zodat Foe Ming, die een rustige partij speelde, doch de ballen nu eenmaal voor de voeten moet krijgen, ook niet veel kon uitrichten. Met een onvolwaardige rechtsbuiten leed de voorhoede tegen de hechte Medan Poetera verdediging dan ook nederlaag op nederlaag.

In de verdediging van onze ploeg maakten speciaal Cornel en van Meeteren een gunstige indruk. Ook Hartog speelde een goede partij, doch het bleek ook weer in deze wedstrijd dat hij zich moeilijk kan aanpassen bij het stopperspel systeem.

De minst goede indruk in de verdediging maakte wel keeper Keeren van 5-11 R.I. Hoewel ook wij, wanneer wij in de elftalcommissie gezeten, over het opstellen van een keeper hadden moeten oordelen, ook zeer zeker Keeren als „de” keeper hadden aangewezen, te meer daar keeper Geerlofs van LTD de laatste tijd op zijn retour schijnt te zijn. In de hierboven aangehaalde wedstrijd 3-13 R.I. tegen 5-11 R.I. maakte Keeren een uitstekende indruk. Helaas hebben wij indertijd blijkbaar te vroeg gejuicht, want zo goed als Keeren in deze wedstrijd was, zo slechts was hij j.l. Zondag. Zijn opstellen liet zeer veel te wensen over en het is speciaal daaraan te wijten dat Medan Poetera reeds in de eerste minuut wist te scoren, terwijl het vierde doelpunt, 16 min. na rust gescoord, zeer zeker als een blunder mag worden gezien. Het is natuurlijk mogelijk dat Keeren een off-day had of misschien last van zijn zenuwen. Een zware patrouille kan ook de reden geweest zijn, doch al met al maakte hij geen gunstige indruk. Hoe het ook zij, voldaan heeft Keeren ons niet en we zouden dan ook de elftalcommissie in overweging willen geven de volgende wedstrijd, die door het bondselfal wordt gespeeld een keer

per te willen op stellen, die misschien, iets minder brilliant, maar wat standvastiger in zijn kepen is. In Bruyns van de M.L. zullen zij mogelijk vinden wat zij zoeken.

Het elftal van Medan Poetera, dat we na lange tijd weer eens zagen spelen heeft over het algemeen een gunstige indruk nagelaten. Het heeft ons genoeg gedaan te zien dat de ploeg niet meer zo kort speelt en tot in het oneindige blijft combineren. Toch zouden we Medan Poetera willen aanraden nog langer te gaan spelen en zich te gaan toeleggen op het stopperspelsysteem. Het aanzien van de ploeg zal daardoor zeer zeker in zijn voordeel veranderen, terwijl de dan meer open aanvallen gevaarlijker zullen worden.

Al met al heeft het geheel bijgedragen aan een aangename sportieve wedstrijd, die hoewel misschien wat geflateerd, volkomen verdiend door Medan Poetera werd gewonnen.

O.S.V.B. PROGRAMMA.

1e Klasse.

13—8 Victoria — Sahata Kebon Boenga 5.00 u.; 14—8 Deli Mij. — M.L. Kebon Boenga 5.00 u.

2e Klasse.

11—8 Behos — V.M.M.A. D.P.S. I. 5.00 u.; 10—8 Sub. Comp. — A.A.T. Benteng 5.00 u.; 9—8 M.P. — Unie D.P.S. I. 5.00 u.

3e Klasse.

8—8 3e Genie A.C. — Terco D.P.S. I. 5.00 u.; 8—8 H.V.A. — T.V.A. Beatrix 5.15 u.; 9—8 Shell — D.A.S. Beatrix 5.15 u.; 9—8 Air Bersih — Deli Spoor Benteng 5.15 u.

Res. 1e Klasse.

10—8 Sahata 2 — M.L. 2 D.P.S. I. 5.00 u.; 11—8 A.A.T. 2 — Deli My 2 Beatrix 5.15 u.

Res. 2e Klasse.

12—8 Air Bersih 2 — Behos 2 Beatrix 5.15 u.; 12—8 8e Genie 2 — Terco 2 Benteng 5.00 u.; 12—8 A.A.T. 3 — Air Bersih 2 D.P.S. I. 5.15 u.

Res. 3e Klasse.

13—8 A.A.T. 4 — Deli Spoor 2 M.L. 5.00 u.; 13—8 H.V.A. 2 — Shell 2 Beatrix 5.00 u.; 13—8 V.M.M.A. 3 — D.A.S. 2 D.P.S. I. 5.00 u.

Ver

VIERDAAGSE TEN EINDE

De vierdaagse wandelmars, die dit jaar wederom te Nijmegen plaats vond is een groot succes geworden. Zoals wij reeds eerder bekend maakten namen aan de mars contingenten van de Belgische en Luxemburgse strijdkrachten deel en verder deelnemers uit Engeland, Frankrijk, Zweden, Noorwegen en Denemarken.

Opmerkelijk daarbij was dat aan het einde van de derde dag van de mars nog geen enkele buitenlandse deelnemer was uitgevallen. Speciaal de derde dag heeft in de belangstelling van het publiek gestaan. De in Nederland vertoevende Franse Generaal de Lattre de Tassigny gaf, in gezelschap van Generaal Kruls, diens echtgenote en vice admiraal jhr. E.J. van Holtie, van zijn belangstelling blijk.

Over het algemeen mag worden gezegd, dat tijdens de vierdaagse van dit jaar bijzonder hoge prestaties zijn geleverd. Het feit, dat van de 7204 deelnemers, die bij de eerste dag aan de start verschenen, slechts 316 uitvallers werden genoteerd spreekt voor zich.

VOETBAL.

Het elftal van B.V.V. is onder leiding van de voorzitter van de KNVB, de heer K. Lotsy op 28 Juli j.l. met de „Gouda” naar Curacao vertrokken. Tegen plaatselijk clubs zal BVV in Curacao enige wedstrijden spelen.

Faas Wilkes, die over het algemeen als de beste Nederlandse voetballer wordt beschouwd is te Rotterdam op 28 Juli in het huwelijk getreden met mej. Mona Yvonne Brakke. Mevr. Wikes, die 17 jaar oud is, is de dochter van een hooggeplaatst ambtenaar in Paramaribo.

Het bestuur van de KNVB heeft besloten, dat de eerste klasse indeling van het volgende seizoen gehandhaafd blijft op zes districten van tien elftallen. In het begin van 1950 zal een nieuwe vergadering t.a.v. het competitievraagstuk worden belegd, waarbij dit in zijn volle omgang zal worden besproken.

ZWEMMEN.

De Amsterdamse lange afstand zwemster Mevr. Willy Croes van Rijssel, die 27 Juli van Frankrijk uit startte voor een kanaaltocht naar Dover, is in haar poging niet geslaagd.

Na veertien en een half uur in het water te hebben doorgebracht gaf zij op. De afstand van Dover bedroeg toen nog slechts 4 kilometer, doch de deining was voor de Engelse kust zo groot, dat Mevr. Croes volkomen uitgeput raakte. Na een warm bad en een goede slaap te hebben genoten verklaarde Mevr. Croes dit jaar in ieder geval nog een poging het kanaal over te zwemmen, te ondernemen.

Door onvoldoende streng optreden van de Franse scheidsrechter, die de leiding had van de interland waterpolowedstrijd Nederland — België, onttaarde deze in de tweede helft in een soort onderwater rugby. De Belgisch ploeg, die voor de rust achterstond ging hierin zeker niet vrijuit. De wedstrijd eindigde ten slotte in een 4—4 gelijkspel.

WIELRENNEN.

In Zwitserland wordt momenteel de jaarlijkse Ronde van Zwitserland ge-

en dichtbij

NIEUWS UIT MEDAN

De uitslagen van de militaire zeskamp na de aanvang van de tennis, en tafeltennis-wedstrijden luiden als volgt:

1 ML; 4 strpnt; 2 LTD, 4 strpnt; 3 Mil Hosp, 5 strpnt; 4 VHD, 9 strpnt; 5 Terco 10 strpnt; 6 MP 14 strpnt; Maandag 1 Augustus j.l. zijn de volleybal en badmintonwedstrijden begonnen. De uitslagen van deze wedstrijden zijn ons nog niet bekend.

Te Siantar is de onderafdeling van de OSVB heropgericht.

Zwemliefhebbers in het bezit van het militaire diploma C en die het diploma B wensen de behalen kunnen zich opgeven ten kantore MLO, gebouw Internatio.

De 9-de Afd. Art. te Siantar heeft de aldaar georganiseerde militaire vijfkamp gewonnen en is in het bezit gekomen van een fraaie, daartoe uitgeloopte beker.

De korfbalcompetitie, die aanvangen gedwongen rust tijden de Puasa weer begonnen Enkele elftallen zijn met nieuwe opstellingen in het veld verschenen. Speciaal de MP-ers zijn versterkt met spelers van het voormalige 3-15 en de 7-de Afd. Art.

In de tweede klasse der OSVB heeft de strijd om de leiding zich toegespits door het gelijke spel van Behos tegen de MP. VMMA en ook de SupCie vormen hierdoor een niet te verwaarlozen concurrent van de Hospikken, die hoewel zij een goede kans op het kampioenschap behouden, toch hard zullen moeten aanpopen om het inderdaad zo ver te krijgen.

De korfbalcompetitie, die aanvankelijk op 30 Juli zou zijn begonnen, kon die dag door de slechte toestand van de velden, nog niet aanvangen. Zondag 31 Juli werd thans de eerst vastgestelde wedstrijd ML-Victoria gespeeld.

Door het uitblijven van een kort overzicht van deze wedstrijd, dat ons door de dienst MLO zou worden verstrekt, kunnen wij geen nieuws over deze wedstrijd publiceren.

houden, waaraan ook een Nederlandse ploeg deelneemt. Syen bezette na de tweede etappe de 29-ste plaats, Jansen de 39ste, terwijl Lamberichs als 45ste eindigde.

Lakeman, de Amsterdamse wielrenner, won te Eindhoven een wedstrijd voor een afstand van 150 km. Hij reed het parcours in de tijd van 3 uur, 52 en 10 sec.

Pronk, de Nederlandse stayerkampioen werd te Parijs zesde in een wedstrijd over 100 mijl. De Fransman Lamboley won deze strijd in de tijd van twee uur 16 min en 22.8 sec.

AUTORENNEN.

De wedstrijd om de grote prijs van Zandvoort werd gewonnen door de Italiaan Villorosi. Tweede werd de Zwitser Degraffen Ried, derde de Siamese Prins Bira. De coureurs werden gedurende de gehele race gehinderd door het slechts weer, de neerstromende regen en windvlagen.